

UITSpraak VAN DE TUCHTCOMMISSIE

Kamer : **Dopingkamer**
Leden van de kamer :
(kamervoorzitter) : mr. J.L.G. Gerrits
(lid) : mr. J.M.J.M. Doon
(lid) : drs. F. Kessel
Zaaknummer : **T 2013012/2013-32-02**

In de zaak van:

1. Betrokkene

Naam :
Adres :
PC/Gemeente :
Lid van de sportbond : Koninklijke Nederlandsche Wielren Unie (hierna te noemen: KNWU)
Registratienummer :
Raadsman : mr. drs.

2. Aangever

Naam sportbond : KNWU
Gevestigd te : Nieuwegein
Ondertekend door :

3. De procedure:

- Op 29 augustus 2013 is bij aangifteformulier gedateerd 26 augustus 2013 tegen betrokkene aangifte gedaan, als hierna vermeld.
- De betrokkene heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn raadsman mr. drs., advocaat te Amsterdam.
- In verband met een eerdere aangifte wegens overtreding van het Dopingreglement tegen betrokkene is met instemming van alle betrokken partijen de behandeling van de aangifte van 26 augustus 2013 opgeschort tot na het onherroepelijk worden van de uitspraak van de tuchtcommissie naar aanleiding van de eerdere aangifte.
- Deze eerdere aangifte tegen betrokkene is door de tuchtcommissie behandeld (zaak T 2013009/2013-32-01, hierna te noemen Zaak 1) en bij haar uitspraak heeft de tuchtcommissie aan betrokkene de straf van berisping opgelegd.
- De door de KNWU aan betrokkene opgelegde voorlopige ordemaatregel bestaande uit een onmiddellijke schorsing is ingegaan op 6 augustus 2013. Deze ordemaatregel is door de tuchtcommissie in haar uitspraak in Zaak 1 weliswaar opgeheven, maar door betrokkene vrijwillig voortgezet. Van deze vrijwillige uitsluiting is onmiddellijk na ontvangst van eerder bedoelde uitspraak door mr. mededeling gedaan aan de KNWU en de DA.
- Op 23 september 2013 en 10 december 2013 zijn door mr. resp. een verweerschrift en een toelichting met 23 producties ingediend.
- Op of omstreeks 2 januari 2014 heeft de KNWU een schriftelijke conclusie ingediend.
- Op 13 januari 2014 heeft de DA een schriftelijke conclusie ingediend, gedateerd 10 januari 2014.

- De tuchtcommissie heeft de tuchtzaak mondeling behandeld op 21 januari 2014 in Nieuwegein. Betrokkene is in persoon verschenen en werd bijgestaan door zijn raadsman mr. drs. Namens de KNWU waren de heer, de heer en mevrouw aanwezig. Namens de DA waren de heren en mr. aanwezig. Als toehoorders op verzoek van betrokkene: mevrouw en de heren en

4. Aangifte/grondslag van de tuchtzaak

De KNWU heeft bij formulier met diverse bijlagen, gedateerd 26 augustus 2013, ontvangen op 29 augustus 2013 aangifte gedaan van de navolgende overtreding:

Op 7 juli 2013 is er bij betrokkene een dopingcontrole uitgevoerd tijdens, althans in het kader van de wielervedstrijd '.....'. Het analyserapport van het dopingcontrolelaboratorium vermeldt dat na analyse van het A-deel van het urinemonster van betrokkene met nummer de stof 4-methyl-2-hexaneamine is aangetroffen. Deze stof staat op de Dopinglijst. Het is een zogenaamde specifieke stof. De aanwezigheid van deze stof vormt een overtreding van artikel 3 van het Dopingreglement.

De KNWU geeft aan dat het een tweede overtreding van het Dopingreglement binnen een korte periode betreft en verzoekt de tuchtcommissie de betrokkene te straffen volgens de regels en hem volledig in de kosten van de procedure te veroordelen.

5. Gelet op:

1. Het aangifteformulier met het statusrapport van de DA en begeleidend schrijven van de KNWU gedateerd 26 augustus 2013, ontvangen op 29 augustus 2013.
2. De processtukken in zaak T 2013009/2013-32-01 (hierna aangeduid als Zaak 1), waaronder de aangifte van de KNWU met bijlages, het verweerschrift met bijlages, de conclusies van KNWU en DA met bijlages, de uitspraak van de tuchtcommissie gedateerd 25 september 2013 en verzonden op 10 oktober 2013 en het verslag van de mondelinge behandeling van Zaak 1.
3. Een e-mail van de KNWU aan het secretariaat van het ISR gedateerd 16 oktober 2013, waarin een kopie is opgenomen van een e-mail van mr. aan de KNWU en de DA.
4. Het verweerschrift van mr. met uitgebreide toelichting en 23 producties.
5. De schriftelijke conclusie van de DA met producties.
6. De schriftelijke conclusie van de KNWU met een bijlage.
7. De schriftelijke oproepen voor de mondelinge behandeling.
8. De tijdens de mondelinge behandeling afgelegde verklaringen.
9. De statuten van de KNWU, notarieel vastgelegd op 2 november 2010.
10. De op 8 december 2010 tussen het ISR en de KNWU gesloten overeenkomst, die op 1 januari 2011 in werking is getreden.

6. De tuchtcommissie:

- 6.1. verklaart zich bevoegd om van de tuchtzaak kennis te nemen;
- 6.2. is van oordeel dat geen beletselen bestaan de zaak in behandeling te nemen;
- 6.3. acht bewezen dat betrokkene de onder 4. vermelde overtreding heeft begaan;
- 6.4. legt betrokkene daarvoor de onder 7. vermelde straf op.

7. Strafoplegging

- 7.1. De tuchtcommissie legt ingevolge artikel 47 lid 4 van het Dopingreglement aan betrokkene de straf op van **uitsluiting voor een periode van 18 maanden**. Op grond van het bepaalde in artikel 48 lid 1 jo. 48 lid 4 Dopingreglement vangt deze periode aan op de datum van deze uitspraak maar wordt hierop de totale periode van uitsluiting in het kader van de opgelegde ordemaatregel en vrijwillige voortzetting daarvan (vanaf 6 augustus 2013 tot de datum van deze uitspraak) in mindering gebracht. De periode van uitsluiting loopt derhalve af op 6 februari 2015.

8. Kostenveroordeling

- 8.1. De kosten die zijn verbonden aan de behandeling van deze tuchtzaak, onder meer bestaande uit de kosten van bijstand door de ambtelijk en juridisch secretaris en de huur van de zittingsruimte bedragen in totaal € 2.019,-. De tuchtcommissie bepaalt dat een deel groot 25% (derhalve € 504,75) ten laste van betrokkene wordt gebracht. Dit bedrag dient binnen een maand na deze uitspraak door de betrokkene aan de KNWU te zijn voldaan, bij gebreke waarvan er sprake is van een overtreding van het Tuchtreglement van het ISR.
- 8.2. De tuchtcommissie wijst het anders of meer gevorderde af en bepaalt dat ieder van partijen zijn eigen kosten draagt.

9. De tuchtcommissie motiveert haar uitspraak aldus:

9.1. Ter zake van haar bevoegdheid

- 9.1.1 Betrokkene is geregistreerd als lid van de KNWU onder nummer
- 9.1.2 Krachtens artikel 10 lid 2 van de statuten van de KNWU is op een overtreding van de reglementen inzake doping de tuchtspraak van de KNWU van toepassing en geschiedt deze tuchtspraak door de tuchtcommissie en commissie van beroep van het ISR. Artikel 11 lid 3 van de statuten van de KNWU bepaalt met betrekking tot de aan het ISR opgedragen tuchtspraak dat de met het ISR overeengekomen reglementen gelden als de van toepassing zijnde reglementen van de KNWU. De daartoe vereiste overeenkomst tussen de KNWU en de Stichting Instituut Sportrechtspraak is in december 2010 tot stand gekomen en met ingang van 1 januari 2011 in werking getreden.
- 9.1.3 Op grond van het bovenstaande acht de tuchtcommissie zich bevoegd om van de onderhavige tuchtzaak kennis te nemen.

9.2. Ter zake van de ontvankelijkheid

- 9.2.1 De betrokkene beroept zich op niet-ontvankelijkheid van de KNWU. Hij baseert dit verweer op de stelling dat er geen sprake zou zijn van een tweede dopingzaak. De tuchtcommissie verwerpt deze stelling.
- 9.2.2 De overtreding waarvan aangifte is gedaan heeft plaats gevonden op 7 juli 2013. Betrokkene stelt zich op het standpunt dat niet is bewezen dat hij op of voor 7 juli 2013 een kennisgeving had ontvangen van de eerste doping overtreding. Artikel 47 lid 2 Dopingreglement stelt een dergelijke kennisgeving als voorwaarde voor het meewegen van de tweede overtreding voor het opleggen van een verhoogde straf.
- 9.2.3 De tuchtcommissie erkent dat de terminologie “kennisgeving van de eerste *dopingzaak* “ in artikel 47 Dopingreglement niet helemaal gelukkig is, met name in combinatie met de definitie van het begrip “dopingzaak” in de begripsomschrijving van artikel 1.29 Dopingreglement. De tuchtcommissie is van oordeel dat met de kennisgeving in artikel 47 Dopingreglement wordt bedoeld: de kennisgeving zoals omschreven in artikel 29 lid 2 Dopingreglement. Het gaat er om dat de betrokkene op de hoogte was van een eerdere positieve uitslag. De tuchtcommissie baseert haar oordeel op de tekst van de met artikel 47 lid 2 Dopingreglement corresponderende bepaling 10.7.4 van de WADA code, die luidt: • *For purposes of imposing sanctions under Article 10.7, an anti-doping rule violation will only be considered a second violation if the Anti-Doping Organization can establish that the Athlete or other Person committed the second antidoping rule violation after the Athlete or other Person received notice pursuant to Article 7 (Results Management).*
- 9.2.4 Uit deze formulering blijkt dat het gaat om een kennisgeving van een positieve controle en een vermoedelijke overtreding in het kader van het resultaatmanagement (vertaald naar het ISR Dopingreglement: een kennisgeving als bedoeld in artikel 29 lid 2) en dus niet om een kennisgeving van een reeds aanhangig gemaakte dopingzaak. Krachtens artikel 67 van het Dopingreglement dient het Dopingreglement te worden geïnterpreteerd aan de hand van de Engelstalige tekst van de WADA code en op een wijze die verenigbaar is met de WADA code.
- 9.2.5 In de aanhef van het ISR Dopingreglement staat vermeld dat dit is gebaseerd op het Nationale Dopingreglement. Dit Nationale Dopingreglement wordt gehanteerd bij de berechting van dopingovertredingen door leden van niet bij het ISR aangesloten sportbonden. Het Nationale Dopingreglement kent weliswaar een bepaling die overeenkomst met artikel 29 lid 2 van het ISR Dopingreglement, maar definieert het begrip “dopingzaak” ruimer: 1.26. *Dopingzaak: een mogelijke overtreding van dit reglement.*

- 9.2.6 Bij brief van 10 juni heeft de UCI de betrokkene in kennis gesteld van de eerste positieve uitslagen en de vermoedelijke overtreding van de dopingregels van de UCI. De betreffende dopingcontrole was immers uitgevoerd door de UCI. De tuchtcommissie is van oordeel dat deze brief van de UCI dient te worden uitgelegd als een kennisgeving in de zin van artikel 29 lid 2 van het Dopingreglement. Volgens vaste jurisprudentie beoordeelt de tuchtcommissie bij internationale controles de procedurele gang van zaken aan de hand van de regels van de betreffende Internationale organisatie, in dit geval de UCI.
- 9.2.7 Wellicht ten overvloede merkt de tuchtcommissie op dat zij in ieder geval de brief van de KNWU aan betrokkene gedateerd 28 juni 2013 beschouwt als een deugdelijke kennisgeving.
- 9.2.8 De conclusie luidt dat beide brieven, zowel afzonderlijk als in samenhang beschouwd, een kennisgeving zijn in de zin van artikel 47 lid 2 van het Dopingreglement.
- 9.2.9 Nu deze brieven door betrokkene zijn ontvangen vóór de overtreding op 7 juli 2013, is sprake van een tweede overtreding die dient te worden meegewogen bij het opleggen van een straf op grond van artikel 47 Dopingreglement.
- 9.2.10 Beroep van betrokkene op niet-ontvankelijkheid treft dan ook geen doel.

9.3 Ter zake van de overtreding

- 9.3.1 De details van de dopingcontrole op 7 juli 2013 en het resultaatmanagement staan duidelijk weergegeven in het bij de aangifte gevoegde statusrapport. De tuchtcommissie constateert geen onregelmatigheden.
- 9.3.2 De betrokkene erkent de overtreding waarvan aangifte is gedaan.
- 9.3.3 De tuchtcommissie concludeert dan ook dat betrokkene zich heeft schuldig gemaakt aan de hierboven onder 4 beschreven overtreding van artikel 3 van het Dopingreglement.

9.4 Ter zake van de strafmaat

- 9.4.1 De betrokkene heeft eerder een dopingovertreding begaan. De tuchtcommissie verwijst naar haar uitspraak in Zaak 1, welke uitspraak inmiddels definitief is geworden aangezien geen van de daartoe gerechtigde partijen in beroep is gegaan.
- 9.4.2 In zaak 1 is de overtreding van artikel 3 van het Dopingreglement bewezen verklaard. De overtreding betrof een specifieke stof. Betrokkene voldeed aan de voorwaarden van artikel 40 lid 3 Dopingreglement en de periode van uitsluiting is gereduceerd tot een berisping.
- 9.4.3 Hierboven onder 9.1 heeft de tuchtcommissie al uiteengezet dat het in de huidige procedure om een tweede overtreding gaat en dat bij het bepalen van de strafmaat te werk moet worden gegaan volgens de regels zoals neergelegd in artikel 47 Dopingreglement.
- 9.4.4 In het urinemonster dat is afgenomen op 7 juli 2013 is verboden stof methylhexanamine aangetroffen. Dit is een "specifieke stof" als bedoeld in artikel 40 van het Dopingreglement. Bij specifieke stoffen kan de periode van uitsluiting als bedoeld in artikel 39 lid 1 onder bepaalde voorwaarden worden vervangen door tenminste een berisping of een uitsluiting voor de duur van ten hoogste van twee jaar. Daartoe moet betrokkene op grond van artikel 40 lid 3 van het Dopingreglement voldoen aan een tweetal voorwaarden. Hij dient: (i) aan te tonen hoe de verboden stof in zijn lichaam terecht is gekomen, en (ii) aan te tonen dat hij met het gebruik van de verboden stof niet de intentie heeft gehad om zijn sportprestaties te verbeteren, noch om het gebruik van enige verboden stof(fen) en/of verboden methode(n) te maskeren.
- 9.4.5 De tuchtcommissie is, met verwijzing naar hetgeen zij hieromtrent heeft overwogen in haar uitspraak in Zaak 1, van oordeel dat betrokkene heeft aangetoond dat de verboden stof in zijn lichaam is gekomen door een vervuiling van het door hem gebruikte voedingssupplement Energy 9 met de smaak Fruit Punch. Er is voldaan aan de eerste voorwaarde van artikel 40 lid 3.
- 9.4.6 Evenals in Zaak 1 mag worden uitgegaan van de veronderstelling dat betrokkene niet wist dat het bewuste supplement de aangetroffen verboden stof bevatte. Met andere woorden: betrokkene wist niet dat hij deze verboden stof gebruikte. Dit moet leiden tot de conclusie dat betrokkene die stof niet heeft gebruikt met het oogmerk om zijn prestatie te verbeteren en/of het gebruik van een andere stof te maskeren. De tuchtcommissie verwijst naar de uitspraak van het CAS in de zaak CAS 2012/A/2747 WADA v JBN & Dennis de Goede & Dopingautoriteit. Er is dus ook aan de tweede voorwaarde voor toepassing van artikel 40 is voldaan.
- 9.4.7 Of en in welke mate betrokkene in aanmerking komt voor een bekorting van de "standaard" uitsluiting, hangt voorts af van de mate van schuld van de betrokkene bij het in zijn lichaam krijgen van de verboden stof.

- 9.4.8 Een sporter die voedingssupplementen gebruikt stelt zich bloot aan het risico dat deze supplementen een verboden stof bevatten. Betrokkene heeft in zaak 1 het nodige verklaard over de voorzichtigheid die hij altijd betrachtte bij het gebruik van supplementen en over de rol die de heer hierin speelde. Ook heeft hij verklaard dat hij – na kennisgeving van de positieve controles in mei 2013 – er zeker van was dat de verboden stof in een van zijn supplementen zat en dat hij het gebruik van alle supplementen daarom met onmiddellijke ingang heeft gestaakt.
- Betrokkene verklaart ter zitting van 21 januari 2014 dat hij voorafgaand aan de wielervedstrijd van 7 juli 2013 het gebruik van het supplement Energy 9 in de variant Fruitpunch heeft hervat. Op dat moment waren de analyse uitslagen van alle andere voedingssupplementen die hij had laten analyseren, en een urine onderzoek na gebruik van alle voedingssupplementen, negatief. Enkel van Energy 9 in de variant Fruitpunch was nog geen analyse uitslag bekend. Enkele dagen na de wedstrijd bleek uit het laboratoriumrapport dat juist dit supplement vervuild was met de bij de dopingcontroles in zijn urine aangetroffen verboden stof.
- 9.4.9 De tuchtcommissie constateert dat betrokkene, voorafgaand aan de wedstrijd van 7 juli 2013, het bewuste supplement wederom is gaan gebruiken op een moment waarop:
- hij tweemaal positief was getest,
 - hij wist dat deze positieve uitslagen moesten worden toegeschreven aan een vervuild voedingssupplement,
 - nog niet alle door hem gebruikte supplementen waren geanalyseerd,
 - hij de bron van de in mei 2013 in zijn urine aangetroffen verboden stof dus nog niet had weten te traceren.
- 9.4.10 De betrokkene nam door het gebruiken van het supplement waarvan hij de testresultaten nog niet had ontvangen willens en wetens het risico dat de verboden stof daar in zou kunnen zitten. Het feit dat de heer hem had verzekerd dat de verboden stof NIET in de derde, op dat moment nog niet geanalyseerde, fruitpunch-variant van het Energy 9 supplement kon zitten omdat de twee andere varianten negatief waren getest doet hieraan niet af. Het is de persoonlijke plicht van de sporter om ervoor te zorgen dat geen verboden stof in zijn lichaam binnenkomt. De sporter is zelf verantwoordelijk.
- 9.4.11 De betrokkene kan zich evenmin verschuilen achter negatieve de uitslag van de urinetest die is uitgevoerd door het laboratorium in Freiburg nadat betrokkene alle eerder door hem gebruikte supplementen had ingenomen. De tuchtcommissie sluit zich aan bij de argumenten die door de DA in haar conclusie onder 13.5.1 worden aangevoerd. Het laboratorium was niet geaccrediteerd (dit staat met zo veel woorden in het rapport vermeld) en de inname van de supplementen vond plaats onder andere omstandigheden dan die voorafgaand aan de dopingcontrole. Op de resultaten van een dergelijke test mag dan ook niet blind worden afgegaan. Dit geldt eens te meer omdat ook na deze uitslag nog steeds niet bekend was in welk supplement de verboden stof had gezeten terwijl de betrokkene naar eigen zeggen zeker wist dat het in een van de door hem gebruikte supplementen moest zitten.
- 9.4.12 Gelet op de hierboven geschetste feiten en omstandigheden is de tuchtcommissie van oordeel dat de betrokkene zeer onvoorzichtig te werk is gegaan en dat er in ieder geval sprake is van een zekere mate van schuld bij betrokkene. De tuchtcommissie is er echter op basis van de bijzondere feiten en omstandigheden, inclusief die in Zaak 1, niet van overtuigd dat sprake is van een zodanige mate van schuld dat betrokkene niet in aanmerking komt voor reductie van de periode van uitsluiting.
- 9.4.13 Zoals blijkt uit de uitspraak in Zaak 1 viel betrokkene met betrekking tot de eerste overtreding nauwelijks iets te verwijten. De tuchtcommissie was en is overtuigd van de zorgvuldigheid die betrokkene gedurende zijn hele carrière tot nu toe altijd heeft betracht bij het kiezen van zijn supplementen. De tuchtcommissie gelooft betrokkene wanneer hij verklaart dat zijn wereld volledig instortte nadat het bericht van de positieve uitslagen hem in juni had bereikt. De tuchtcommissie houdt rekening met de zeer labiele toestand waarin de betrokkene zich in die periode bevond. Hij stond van het ene op het andere moment te boek als dopingzondaar terwijl hij er zelf van overtuigd was nooit doping te hebben gebruikt. Desgevraagd heeft betrokkene de tuchtcommissie uitgelegd dat hij door zijn ploeg onder zware druk is gezet om aan de wedstrijd van 7 juli 2013 deel te nemen. Die druk werd door betrokkene vooral als kopman als groot ervaren. Het innemen van het voedingssupplement behoorde tot zijn gebruikelijke voorbereiding voor die wedstrijd, een praktijk die betrokkene al jaren had (zonder daarbij met doping in aanraking te zijn gekomen). In dat licht bezien valt zijn beslissing om de adviezen van de heer..... klakkeloos te volgen en het gebruik van Energy 9 Fruitpunch te hervatten hem weliswaar nog steeds aan te rekenen, maar is er wel sprake van een verminderde mate van schuld. De tuchtcommissie verwijst in dit verband naar de toelichting op het desbetreffende artikel (10.4) van de WADA code, waarin staat te lezen: *In assessing the Athlete's or other Person's degree of fault, the circumstances considered must be specific and relevant to explain the Athlete's or other Person's departure from the expected standard of behavior.*

De labiele toestand van betrokkene in combinatie met de op hem uitgeoefende druk vormt naar het oordeel van de tuchtcommissie een omstandigheid die relevant is en die het onvoorzichtige en daarom afwijkende gedrag van betrokkene verklaart.

- 9.4.14 Om die reden is de tuchtcommissie van oordeel dat voor de hier in geding zijnde tweede overtreding de standaarduitsluiting zou moeten worden vervangen door een uitsluiting voor een periode van één jaar.
- 9.4.15 Het beroep van betrokkene op het ten onrechte buiten beschouwing laten van de artikelen 41 en 42 bij het bepalen van de strafmaat in geval van gebruik van specifieke stoffen wordt niet gehonoreerd. Wat ook zij van hetgeen door betrokkene en de DA is aangevoerd, zouden de artikelen 41 en 42 reeds daarom niet opgaan nu in Zaak 1 geen sprake was van afwezigheid van schuld en in de onderhavige zaak evenmin, terwijl ook geen sprake is van afwezigheid van aanmerkelijke schuld.
- 9.4.16 In zijn verweer beroept betrokkene zich op nog twee aanvullende straf verminderende omstandigheden, te weten het nalaten van de KNWU, DA en KNWU om betrokkene te waarschuwen voor het risico dat hij zou lopen bij een tweede positiefbevinding en het niet onmiddellijk opleggen van een ordemaatregel door de UCI, c.q. KNWU.
- 9.4.17 De tuchtcommissie stelt vast dat er een dergelijke waarschuwingsplicht niet bestaat. Hieraan doet de algemene voorlichtingstaak zoals opgenomen in de statuten van de KNWU en in artikel 21 van het Dopingreglement niet af. Ook inzake het opleggen van een ordemaatregel is zowel het ISR- als het UCI-Dopingreglement duidelijk. Van een plicht tot het opleggen van een dergelijke maatregel is geen sprake indien het om een specifieke stof gaat. Op grond van artikel 31 lid 4 *kan* de bond in bepaalde een ordemaatregel opleggen indien zich één van de in lid 4 genoemde omstandigheden voordoet. De KNWU heeft na de constatering van de tweede overtreding onmiddellijk een ordemaatregel opgelegd.
- 9.4.18 De tuchtcommissie besluit dat er geen sprake is van enige nalatigheid van KNWU, UCI of DA die zou moeten leiden tot strafvermindering.
- 9.4.19 Er is sprake van twee overtredingen. De tuchtcommissie dient bij het vaststellen van de periode van uitsluiting te werk te gaan op de wijze als bepaald in artikel 47 van het Dopingreglement. In zaak 1 is door de tuchtcommissie de periode van uitsluiting op basis van artikel 40 vervangen door een berisping. Ook in de onderhavige zaak, die de tweede overtreding betreft, is de tuchtcommissie tot het oordeel gekomen dat er aanleiding is om te komen tot een reductie van de standaard straf van twee jaar uitsluiting. Dit brengt mee dat op basis van het bepaalde in artikel 47 lid 4 onder a de thans op te leggen periode van uitsluiting tenminste een en ten hoogste vier jaar zal moeten bedragen.
- 9.4.20 Zoals hierboven uiteen gezet valt de betrokkene het een en ander te verwijten. Dit betekent echter niet dat betrokkene moet worden aangemerkt als een “cheater” die bewust bezig is met het gebruik van verboden middelen om zijn prestaties te verbeteren. Hij is onvoorzichtig geweest en heeft pech gehad. De concentraties van de in zijn urine aangetroffen specifieke stof zijn bijzonder laag. In dat licht bezien is de tuchtcommissie van oordeel dat **een uitsluiting van in totaal 18 maanden** in dit geval het meest recht doet aan de omstandigheden.
- 9.4.21 Betrokkene is met ingang van 6 augustus 2013 door de KNWU geschorst. Deze schorsing is in de uitspraak van de tuchtcommissie in Zaak 1 weliswaar opgeheven, maar onmiddellijk na de bekendmaking van deze uitspraak op vrijwillige basis voortgezet. Op grond van het bepaalde in artikel 48 lid 4 en lid 5 van het Dopingreglement zal de tuchtcommissie de schorsingsperiode in mindering brengen op de totale periode van uitsluiting.

10. De kostenveroordeling:

- 10.1. In het aangifteformulier heeft het Bondsbestuur van de KNWU verzocht betrokkene volledig in de kosten van de procedure te veroordelen.
- 10.2. Betrokkene heeft in zijn verweerschrift onder F de tuchtcommissie verzocht bij het bepalen van de hoogte van de kostenveroordeling rekening te houden met een aantal bijzondere omstandigheden.
- 10.3. De overtreding waarvan aangifte is gedaan is bewezen verklaard en aan betrokkene is een straf opgelegd.
- 10.4. De betrokkene heeft aangetoond dat hij slechts een zeer bescheiden inkomen geniet. Bovendien heeft hij in het kader van zijn verdediging al aanzienlijke kosten moeten maken. Onder deze omstandigheden acht de tuchtcommissie het redelijk de betrokkene te veroordelen tot betaling van 25% van de artikel 16 lid 12 (eerste zin) Tuchtreglement Dopingzaken bedoelde kosten van de procedure.
- 10.5. De tuchtcommissie ziet geen aanleiding om af te wijken van de standaard dat de door betrokkene in het kader van zijn verdediging gemaakte kosten voor zijn eigen rekening komen.

11. **Beroep in geval van een uitspraak van de tuchtcommissie**

Van deze uitspraak kunnen zowel de betrokkene als de overige in artikel 17 lid 3 Tuchtreglement Dopingzaken genoemde partijen en organisaties beroep instellen. Betrokkene kan binnen 21 dagen na de datum van ontvangst van deze uitspraak, welke geacht wordt twee dagen na de datum van verzending te zijn gelegen, beroep instellen bij de commissie van beroep van het ISR. Het beroep dient schriftelijk in vijfvoud te worden ingesteld, bij voorkeur met gebruikmaking van een standaardberoepschrift dat kan worden verkregen bij het ambtelijk secretariaat of door het te downloaden van de website van het ISR: www.instituutsportrechtspraak.nl.

Nieuwegein, 21 januari 2014

mr. J.L.G. Gerrits
(lid Dopingkamer)

mr. A.M. Bleeker-van Velzen
(juridisch secretaris)

Afschrift verzonden d.d.:
Paraaf ambtelijk secretaris: